

گزارش میدانی قدس از تناقض ها و چالش های آموزشگاه های کودکان افغانستانی در تهران

مشق ناتمام در مدارس اتباع



تا یکی دو سال قبل، بیش از ۶۰۰دانش آموز دختر و پسر در دو شیفت صبح و عصر در اینجا تحصیل می کردند اما حالا این تعداد به ۲۵۰نفر رسیده که یکی از دلایل عمده این موضوع، اجرای طرح اخراج اتباع غیرمجاز بوده است

مدیر و معلمان، با چهره هایی متپسم و دست هایی گرم به استقبال می آیند. گویی مشق مهربانی، نخستین درس این کلاس هاست. اما این صمیمیت، روی دیگر سکه ای است که روی آن، مشکلات عمیق و ساختاری حک شده است. مدیر این مجتمع آموزشی در این زمینه توضیح می دهد: دانش آموزان اینجا حداکثر تا پایه دهم تحصیل می کنند. پس از آن، راه هایشان از هم جدا می شود؛ برخی ترک تحصیل می کنند، برخی راه مهاجرت را در پیش می گیرند و تعداد معدودی به مدارس دولتی ایران هدایت می شوند. همچنین مسئله تأثیر معدل در کنکور نیز برای ادامه تحصیل، مانعی دیگر ایجاد کرده است.

او از کاهش چشمگیر آمار دانش آموزان این مجتمع آموزشی خبر می دهد و می گوید: تا یکی دو سال قبل، بیش از ۶۰۰دانش آموز دختر و پسر در دو شیفت صبح و عصر در اینجا تحصیل می کردند اما حالا این تعداد به ۲۵۰نفر رسیده که یکی از دلایل عمده این موضوع، اجرای طرح اخراج اتباع غیرمجاز بوده است.

وی با اشاره به اینکه تعداد مدارس ویژه اتباع بسیار کم است، می افزاید: در تهران، شهر ری، ورامین و شهریار چنین مدرسی وجود دارد و به صورت غیردولتی و هیئت امنایی اداره می شوند. درواقع مجوز آن به نام یک ایرانی صادر می شود اما مؤسس آن از اتباع افغانستان است.

او با بیان اینکه در مجتمع آموزشی تحت مدیریتش فقط از کودکان اتباع ثبت نام می شود، اظهار می کند: اما معلمان ما می توانند از ایرانیان هم باشند، هرچند ما معلم ایرانی نداریم، چون حقوقی که می توانیم به یک معلم برای دو شیفت کاری پرداخت کنیم کمتر از ۱۶میلیون تومان است که این رقم نمی تواند معلم ایرانی را جذب کند.

مدیر این مدرسه درخصوص میزان شهریه دریافتی از دانش آموزانش عنوان می کند: شهریه اینجا متفاوت است. از کودکان خانواده های مرفه برای یک سال تحصیلی حداقل ۲۵میلیون تومان دریافت می کنیم و از آن هایی که وضعیت اقتصادی شان متوسط است کمتر می گیریم و از نیازمندان هم شهریه بسیار ناچیزی دریافت می کنیم. ضمن اینکه تا حالا اینطور نبوده که دانش آموزی را به خاطر پول نپذیریم. او با اذعان به کمبود فضای آموزشی و امکانات آموزشی این مجتمع می گوید: همین جا را هم با هزار مکافات تهیه کرده

محمود مصدق | در گوشه هایی از شهر، پشت دیوارهایی که گاه بلندتر از یک مرز فیزیکی هستند، کلاس هایی تشکیل می شود که روایتگر قصه های متفاوتی از تحصیل است. مدارس ویژه اتباع افغانستانی سال هاست در سایه سیاست های آموزشی ایران به حیات خود ادامه می دهند. این مراکز که با انگیزه تسهیل آموزش برای کودکان مهاجر و پناهنده شکل گرفتند، امروز خود به کانونی از پرسش ها، تناقض ها و چالش های پیچیده تبدیل شده اند. از یک سو، امکان ادامه تحصیل برای هزاران کودک را فراهم کرده اند و از سوی دیگر، با مسائلی چون کیفیت متغیر آموزشی، محدودیت منابع، نبود برنامه ریزی یکپارچه و گاه شکاف با سیستم رسمی کشور دست به گریبان اند. صبح چهارشنبه گذشته و در حالی که یک روز پیش از آن، مدیریت بخش حراست اداره کل آموزش و پرورش شهر تهران وجود هرگونه «مدرسه ویژه اتباع خارجی» در ایران را رد کرده و به همین خاطر از صدور مجوز برای روزنامه قدس برای تهیه گزارش میدانی از یکی از این نوع مدارس خودداری کرده بود، راهی یکی از محلات حاشیه ای و خیلی قدیمی پایتخت می شوم.

پرسن پسران، خود را مقابل مجتمعی آموزشی می بینم که از نمای بیرون، بیش از آنکه شبیه مدرسه باشد، یادآور یک خانه مسکونی قدیمی است که بر دیوارش، شعری از سهراب سپهری خودنمایی می کند: «هرکجا هستم باشم آسمان مال من است پنجره، فکر، هوا، عشق، زمین مال من است».

گاهی نفس کشیدن در کلاس سخت می شود

دختر نوجوانی که همراه دوستانش در حال ورود به این مجتمع آموزشی است به قدس می گوید: اینجا صبح ها دخترها و عصرها پسرها تحصیل می کنند. درس های ما هم مثل دانش آموزان ایرانی است.

وی با اشاره به اینکه پدربزرگش جزو نخستین گروه از مهاجران افغانستانی در ایران بوده است، می افزاید: درواقع ما به صورت مجاز در ایران ساکن هستیم و برای ثبت نام در این مجتمع هم تاکنون مشکل خاصی نداشته ام. البته بعضی از دوستانم به خاطر حضور غیرمجاز والدینشان در ایران مجبور شدند امسال قید حضور در مدرسه و تحصیل را بزنند.

او با بیان اینکه امسال ۱۷میلیون تومان بابت شهریه به مدرسه پرداخت کرده است درخصوص عمده مشککش در این مرکز آموزشی می گوید: فضای کلاس ما خیلی کم است، گاهی به ویژه وقتی هوا گرم است نفس کشیدن هم سخت می شود. همچنین جرای بازی و ورزش نداریم و به همین خاطر با تدبیر مدیریت مدرسه از فضای پارکی که در دو سه کیلومتری مدرسه است برای ورزش استفاده می کنیم. همچنین برای استفاده از سرویس بهداشتی گاهی باید تمام زنگ تفریح در نوبت باشیم.

با حداقل امکانات فعالیت می کنیم

مدیر مدرسه با شرطی سخت -عدم ذکر نامش و نام مرکز- در را به رویم می گشاید؛ شرطی که خود گویای عمق حساسیت و شکنندگی این عرصه است.

پا به داخل که می گذارم، فضایی دنگانه اما مملو از جنب و جوش می بینم. بخش غربی، با حیاطی حدود ۲۵مترمربع، دو کلاس درس برای پایه های اول و دوم، یک آبدارخانه کوچک، یک سرویس بهداشتی با دو چشمه و یک آبخوری که تنها پاسخگوی دو سه نفر است. البته بخش شرقی مجتمع که با چند پله با یکدیگر مرتبط می شوند، وضعیتی کمی بهتر دارد: کلاس های بیشتر و بزرگ تر. در زیرزمین، کتابخانه ای ۷۰متری با قفسه های پر از کتاب های علمی، داستان و رمان و... دیده می شود و در گوشه ای از آن نیز گروهی از دختران دانش آموز و معلمانشان، سرگرم تدارک آیین شب یلدا هستند.

آنچه در نگاه اول جلب توجه می کند نه فضای فیزیکی، که جو انسانی حاکم بر مدرسه است. دانش آموزان با دیدن

ازجمله سخنگوی وزارت آموزش و پرورش وجود چنین مدرسی را رد می کنند، بیان می کند: به دلیل تعداد بسیار کم این مدارس در کشور (حدود ۲۰ مدرسه) شاید ضرورتی برای طرح عمومی این موضوع در دستورکار رسانه ای و وزارتخانه دیده نمی شود.

وحدانی مهم ترین مشکل پیش روی کودکان اتباع برای ادامه تحصیل را نبود «معرفی نامه ثبت» یا «کد پکتا» عنوان می کند و می افزاید: این مجوز از سوی وزارت کشور صادر می شود و کودکان تا زمانی که این کد را دریافت نکنند، امکان ثبت نام و ادامه تحصیل قانونی را ندارند.

وی درباره عمده چالش های مدارس ویژه اتباع هم می گوید: این نوع مدارس با چالش های زیادی مواجه هستند که از مهم ترین آن ها می توان به پایین بودن سرانه فضای آموزشی، کمبود امکانات و تجهیزات آموزشی و رفاهی و همچنین کیفیت پایین آموزشی اشاره کرد.

آیین نامه ها و الزام به روزرسانی

اطهر مقیمی، مسئول کمیته مدارس اتباع خارجی و بین المللی شورای عالی آموزش و پرورش نیز با تأکید بر وجود مدارس ویژه اتباع خارجی در کشور، درباره کیفیت و عمده مسائل و چالش های این نوع مدارس به قدس می گوید: این کمیته و نهادهایی مانند وزارت کشور و وزارت خارجه مسئولیت سیاست گذاری این حوزه را به عهده دارند و از آنجایی که سؤالات مطرح شده در مقوله اجرایی هستند، پاسخ به آن ها هم باید در حوزه اجرا توسط مرکز امور بین الملل و مدارس خارج از کشور (برای بخش دولتی) و سازمان مشارکت های مردمی (برای بخش غیردولتی) پیگیری شود. وی با اشاره به دستورالعمل شماره ۱۵۱/۳۰۰ سال ۱۴۰۲ سازمان مشارکت ها اظهار می کند: مطابق این دستورالعمل نظارت بر مدارس بین الملل و اتباع، به طور مشترک بر عهده

و سرا پانگهش داشته ایم، درواقع این مجموعه با توجه به شهریه و کمک هایی که دریافت می کنیم با حداقل امکانات فعالیت می کند.

حدود ۲۰مدرسه ویژه اتباع در کشور فعال است

مهدی وحدانی، کارشناس ارشد سابق اتباع و مهاجرین خارجی وزارت آموزش و پرورش با تأیید وجود مدارس ویژه اتباع خارجی در ایران، به قدس بیان می کند: حدود ۲۰مدرسه از این نوع در کشور فعالیت می کنند که دانش آموزان اتباع می توانند به صورت مجزا در آن ها تحصیل کنند.

وی با اشاره به ساختار اداری این مدارس می گوید: مدارس ویژه اتباع زیرمجموعه معاونت مدارس خارج کشور وزارت آموزش و پرورش قرار دارند و به صورت غیرانتفاعی فعالیت می کنند. وحدانی سپس به تشریح سازوکار تأسیس مدارس ویژه اتباع می پردازد و اظهار می کند: برای ایجاد چنین مدرسی، یک فرد ایرانی مجوز لازم را دریافت می کند و یک تبعه افغانستانی نیز به عنوان مؤسس، کارهای اجرایی و مدیریتی آن را بر عهده می گیرد.

وی در مورد وضعیت فیزیکی این مراکز آموزشی می گوید: این مدارس معمولاً در اماکن اجاره ای دایر می شوند و مالکیت مستقیم ندارند. با این حال، وزارت آموزش و پرورش بازدیدهای نظارتی برای بررسی کیفیت آموزشی و شرایط آن ها انجام می دهد.

وحدانی درباره حقوق پایین معلمان این مدارس -که عمدتاً از اتباع افغانستانی هستند- توضیح می دهد: این موضوع از نظر قانون کار به نظام آموزشی ایران مرتبط نیست، چرا که این مدارس غیرانتفاعی هستند. اما از نظر آموزشی، چون تحت نظام آموزش و پرورش ایران فعالیت می کنند، وزارتخانه برای دانش آموزان آن ها مدرک رسمی و قانونی صادر می کند. وی در پاسخ به این پرسش که چرا برخی مقامات رسمی

سازمان مشارکت ها و مرکز امور بین الملل است، بنابراین آمار و فهرست دقیق این نوع مدارس را باید از مرکز امور بین الملل دریافت کرد.

مقیمی با اشاره به تنوع نظام های آموزشی می افزاید: ما دو نوع مدرسه داریم: مدارس ویژه اتباع که تحت نظام آموزشی ایران فعالیت دارند و از کتاب های درسی ایران استفاده می کنند و مدرسی که تحت نظام آموزشی کشور خود (مانند افغانستان) اداره می شوند.

صرف نظر از نظام آموزشی، این مدارس ماهیتاً غیردولتی و غیرانتفاعی هستند. فضای فیزیکی آن ها توسط مؤسسان خصوصی تأمین می شود، نه دولت. بنابراین، ایراد اولیه درباره استاندارد نبودن فضا، متوجه مؤسس و ناظر (سازمان مشارکت ها) است.

وی با اشاره به مصوبه ۶۴۱ سال ۱۳۷۸ شورای عالی آموزش و پرورش و دستورالعمل جدید این شورا در سال ۱۴۰۲ می گوید: مدرسی که تا سال ۱۴۰۲ تأسیس شده اند، براساس مقررات زمان خود عمل کرده اند. اما طبق دستورالعمل جدید، آن ها حداکثر ۶ماه فرصت داشتند استانداردهای فضای آموزشی، نیروی انسانی و تجهیزات را به روز کنند. حالا این سؤال از سازمان مشارکت هاست که چرا برخی مؤسسان این کار را انجام نداده اند و چرا بر اجرای آن نظارت نکرده است.

مسئول کمیته مدارس اتباع خارجی و بین المللی شورای عالی آموزش و پرورش سپس به بحث سخت گیری برای ثبت نام دانش آموزان اتباع در برخی سال ها و دولت ها می پردازد و خاطرنشان می کند: واقعیت این است اگر ثبات وجود داشت الان نباید این اتفاق می افتاد، اما آخرین تدبیری که وزارت آموزش و پرورش به خرج داده در اجرا چیز دیگری رخ داده است. به هر حال این یک مسئله سیاسی است نه آموزشی. آموزش و پرورش تابع سیاست های کشور است. اگر امروز سیاست کشور مبنی بر پذیرش اتباع باشد خب همین رویه در همه بخش ها ساری و جاری خواهد شد و اگر مبنی بر عدم پذیرش باشد، موضوع متفاوت می شود. بنابراین چون این سیاست ها هر از گاهی دچار افت وخیز و یک سری تغییرات می شود، طبیعتاً آموزش و پرورش هم باید تابع سیاست مربوط باشد و نمی تواند غیر از آن اقدام کند.

مقیمی با اشاره به تبصره ماده ۸۶ برنامه هفتم توسعه که ارائه هرگونه خدمت به اتباع بیگانه (غیر از شرایط اضطراری) را منوط به ثبت اطلاعات هویتی در سامانه جامع اتباع وزارت کشور و دریافت کد(شناسه) کرده است، می گوید: دانش آموزی که این کد را ارائه ندهد، به طور قانونی نمی تواند ثبت نام شود.

وی دو دلیل اصلی کاهش آمار دانش آموزان اتباع در سال جاری را اجرای طرح اخراج اتباع غیرمجاز و عدم تمایل بسیاری از اتباع به ثبت اطلاعات در سامانه جامع اتباع وزارت کشور عنوان می کند و می افزاید: مشکل اینجاست بسیاری از خانواده های اتباع یا اطلاعات خود را در سامانه بارگذاری نکرده اند، یا واجد شرایط سه گانه وزارت آموزش و پرورش (ثبت نام سال قبل، داشتن خواهر و برادر ثبت نام شده یا داشتن برگه سرشماری/اقامت) نیستند.

دانش آموزان اتباع علاوه بر حضور در مدارس عادی دولتی و غیردولتی ایران در مدارس میهمان، مدارس ویژه اتباع تحت نظام ایران، مدارس تحت نظام آموزشی کشور مبدأ یا سایر کشورها، مدارس بین المللی، مدارس سفارتخانه ها و مؤسسات خودگردان مشغول تحصیل هستند، بنابراین دسته بندی این مدارس در بررسی چالش های آن ها بسیار ضرورت دارد و گر نه دچار خلط مبحث می شویم؛ چون همه ادعا می کنند خدمات می دهند و مشکلی نیست، در نتیجه ریشه مشکلات مشخص نمی شود.

وی در همین زمینه عنوان می کند: اگر بخش هایی مثل «سازمان مدارس غیردولتی و توسعه مشارکت های مردمی» و «مرکز امور بین الملل و مدارس خارج از کشور وزارت آموزش و پرورش» نتوانند به درستی نقاط ضعف و قوت این نوع مدارس را ارزیابی و اعلام کنند، این روند به نفع کشور نیست. از این رو باید موضوع به درستی شفافیت شود تا بسیاری پاسخگو شوند و یک تلنگر سخت به همگان باشد.

مجتمع چاپ و نشر روزنامه قدس

اچاپ افست | چاپ شیت | چاپ رول | پیووی | سلفون | لیتوگرافی | صحافی | برش |

مجهزترین چاپخانه شرق کشور با پرسنل حرفه ای



۰۵۱-۳۷۰۸۸

مشهد مقدس، بلوار سجاد، نبش سجادیک (واحد سفارشات مؤسسه فرهنگی قدس)



«آگهی مزایده عمومی کالاهای مازاد بر نیاز و اسقاط آستان قدس رضوی»

استان قدس رضوی در نظر دارد مقداری از کالاهای مازاد بر نیاز و اسقاط خود را از طریق مزایده به فروش برساند. متقاضیان جهت دریافت اسناد و مشاهده شرایط به آدرس اینترنتی dev.razaavi.ir مراجعه نمایند ضمناً جهت بازدید اقلام از ساعت ۹ الی ۱۲ در مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۰۶ الی ۱۴۰۴/۱۰/۰۸ به آدرس های ذیل مراجعه نمایند. ۱-مجتمع انبار های آستان قدس رضوی چمن ۸۸ (بابت مجموعه های ۱ الی ۲۴) ۲-پارکینگ شماره یک حرم مطهر ستون ۲۸ الف مرکز نمایشگاه ها و همایش های آستان قدس (بابت مجموعه ۲۵) ۳-باغ خواجه ربیع نبش دلشاد ۴ (بابت مجموعه ۲۶ و ۲۷) ۴-ساختمان چهارراه شهدا (بابت مجموعه ۲۸) لازم به ذکر است مهلت تحویل اسناد تکمیل شده تا ساعت ۱۲:۳۰ مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۰۹ میباشد. شماره تماس ۰۵۱-۳۱۴۰۸۰۳۹ و ۰۵۱-۳۲۰۵۰۱۲۵ و ۰۵۱-۳۲۰۵۰۱۴۲ و ۰۵۱-۳۲۰۵۰۱۴۳

مدیریت پشتیبانی آستان قدس رضوی



اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای استان مازندران
((آگهی مناقصه عمومی دو مرحله ای با ارزیابی کیفی و فنی (فشرده) تجدید اول – نوبت اول))
اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای استان مازندران در نظر دارد مناقصه عمومی ذیل را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید کلیه مراحل مناقصه از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهاد و بازگشایی از طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.

شماره مناقصه	موضوع	مبلغ برآورد	مبلغ تضمین	مدت اجرای کار	دوره تضمین
۱	خرید، نصب، راه اندازی، بهره برداری، پشتیبانی و نگهداری از سامانه های ثبت تخلفات عبور و مرور استان مازندران	۱۱۴/۱۸۰/۰۰۰/۰۰۰	۵/۷۰۹/۰۰۰/۰۰۰	۶۶ ماه	۶۶ ماه

دارا بودن صلاحیت شرکت های انفورماتیکی از سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور با حداقل رتبه ۷ در یکی از زمینه های فعالیت و با گواهی صلاحیت پیمانکاری ارتباطات و فناوری اطلاعات با حداقل رتبه ۵ یا رعایت سقف ارجاع کار از سازمان برنامه و بودجه الزامی است. مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه و ارزیابی از سامانه ستاد: تا ساعت ۱۴ مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۰۷ مهلت ارائه پیشنهاد و ارزیابی کیفی در سامانه ستاد : ساعت ۱۴ مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۲۱